

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLUSIO TERTIA.

degentiū oratiōes acceptat, & Christi in cœlo, quare sanctos excludit. At diebus uitæ meæ nunq̄ dixi deū non admittere sanctorū orationes, quū ipse is sit, sine quo nec sancti unum uerbulū orare possent. Sed hæc mea doctrina est doceri oportere, quod securius & certius est, & quū illud deus non mandauerit, mihi licere hoc non uolo docere. Hoc etiā ad illud responsum sit quod dixerat Christus sanctus sanctorū, & caput nostrū pro nobis orat, ergo & membra orant. Iterū non probat, ideo me non habere libertatē ad solū fontē & caput uenire, eque ab illo accepturus, a quo & ceteri acceperunt. Vltimo quādo respōderat meæ quæstioni utrū præster creaturarum obliuione ad solū deū diuertere, in diuinā reijcit uoluntatem, utrum sit melius, bene absq̄ discretione respondisset. Hoc em̄ unīcū nobis est necessariū, in quo & angelis dei erimus pariformes, q̄ absq̄ impedimēto in deo gaudent. Quod aut̄ aliqui adhuc illuc non deueniunt, eo magis diuina misericordia illis est proponēda. Si enim in hac sua dimitterent infirmitate, quādo tandē deuenirent in uerā fidutiā. De Iob amicis bene quidem uerū est mandatū eos recepisse offerēdi Iob, & si igit̄ æquū & bonū sit uiuos exorare, pro cōmuni nostra oratione seu intercessione, non tamen dixit dñs iubete ut pro uobis Iob oret, sed ita habet. Iob aut̄ seruus meus orabit pro uobis, quilibet em̄ fidelis uidentis alios conuerti, & in angustijs esse cōsciētiae suæ, ex libero spiritu alioqui eius inclinatisunt. In summa aliud est de uiuis, & aliud de mortuis.

D. ECKIVS.

In hac proluxa prædicatione circumitu longo ostēdit Christum inuocari debere, in quo ei nō aduersor. Hoc aut̄ facere debuisset scđm dñorū mandatū, scripturis meā cōclusionem impugnare, quod non facit, non huc prædicare uocatus est, hoc dico. Quum cōmunis catholica & uniuersalis ecclesia ab apostolorū temporib⁹, sed & om̄es diuini doctores tenuerint & docuerint dilectos uenerari sanctos & inuocare, null⁹ ex

COLLATIO XLI.

ecclesia ab eo desciscere deberet. Etsi igitur scripturæ sufficientes præ manibus sint, uellē tamen hoc ego nihilominus cum ecclesia timere, etiā si nullæ ibi essent scripturæ, quū dñs magnis miraculis sanctorū honorē confirmarit. Quod uero D. Oecolampadius ea miracula ad dæmonū trahit deceptiones & phantasmata. Proh maligne dæmon apud inferos, quod diuinæ maiestati sic detrahare uelles, quā suis impendit. Si in ueteri lege per mortuū Helisæū, qui non quædam erat beatus, sicut iam nostri sunt sancti, tam fecit grande miraculū, sicut in iij. lib. Reg. habet xij. cap. ubi hominē sepeliētes, latronē uiderunt, proiecerunt itaq; mortui cadauer in Helisæi sepulchrū, quod cū ossa Helisæi attigissent, reuixit homo ille, stās supra pedes suos. Dñs igitur si sibi suā omnipotentia ostēderat in Heliseo, uerecunde hic Christianus & pudeat, credere recusans eandē deū ostendere in miraculis ad honorē dilectæ matris suæ Mariæ, & electorū sanctorū suorū factis, qui sunt in perpetua felicitate. Neq; iuuat doctorē quod mecū testificari doctor tentat, quia ipse sciam argumenta miraculorū in ualida. Non, non, aliter ego sum informatus per spiritū sanctū, sicut dicit Marci xvi. Apostoli profecti prædicauerunt ubiq; dño cooperante, & sermonē confirmante sequētibus signis. Audite probi Christiani deū sanctū suū uerbū, & sanctū euāgelium confirmasse per miracula. Quare etiā & sanctorū miracula nobis non confirmaret, ut eorū honorē crederemus & adorationē, quū tot Christiana & perturbata corda per intercessionē sanctorū consolata fuere. Verū est aliquādo fieri falsa miracula, non tamen per sanctos. Paulus mirabilia opera nominat mendaciorū, quæ Lutherus (ut reor) faciet, ubi proterue scribens dixerat, & se scire miracula operari, quum tamen nullū aliud per eum factū sit, quā quod simplicē rusticitatem uarijs libellis instigarit contra spirituales & mundanas superioritates, qui quum mandatis eius obtemperabant, nequam, nebulones increpauit, deditq; dñs & nobilitati indulgentias

CONCLUSIO TERTIA.

gentias pauperes occidēdi, hoc nouum illius erat euangeliū
 dum scribebat, transfigas, percussas, macula &c. Cauete pro
 bi Christiani, manifestū hoc est, deum nota facere miracula
 falsa, sicut cōtigit magis & incantatoribus Pharaonis contra
 Moysen Exo. ix. Et sicut met ipse doctōr, ait de latronis se-
 pulchro per sanctū Martinū manifestato, unde quaq; eū fal-
 sa miracula in confusione abierunt, quod iam cum sanctorū
 miraculis in annis mille & quingentis non est factū. Vltra de-
 ducit, quod oēm fidutiā in deū collocare debeamus, & quod
 Christus ad patrē nos miserit, quodq; nos uocarit, ut ad eum
 ueniamus, Christi intercessio sufficiens sit, alioqui Apostoli
 nos perperā docuissent. Dico utiq; ad deū ueniendū, in eum
 fidendū, sperandū, eam eū ob causam sanctos inuocamus,
 ut sicut ipsi ita & nos ad deū ueniamus, estq; procul dubio no-
 stra humilitas deo placens & accepta, quū nos indignos aesti-
 mamus thronū accedere sanctae deitatis, sicq; per dei amicos
 petimus gratiā & misericordiā cōsequi. Noui Christiani san-
ctorū non egent inuocationib⁹, tam sunt deo iuncti, quasi il-
lius essent uel patrui uel affines. Magis hęc est scādaloſa præ-
 sumptio quā humilitas Christiana. Num & hęc pulchra est
 causa quod ad eum ueniamus, & sicut opinant eum solū in-
 uocare debemus, cuius intercessio sola sufficiens est, iuxtaq;
 nihilominus admittunt ut hic pro nobis inuicē rogemus, plu-
 ris reputantes foetidos sordidosq; uermiū saccos hic in terris,
 quā sanctos in coelis, nunquid est hoc contra oēm rationem.
 Quod enim pro inuicē rogamus, ex Christiana fit charitate,
 num: & sancti ad nos Christianā habent charitatem, absit ut
 hęc in cor probū perueniant, & quia sanctos inuocare recu-
 sat, neq; intercessionē a proximo petere debet, ad suum inq;
 modū mox illi responderem, ego pro te non rogabo, fidas in
 deum solū, Christus solus sufficiens est, iubetq; ad se uenien-
 dum pro inuocatiōe, ut quid ad me uenis. In summa, quicq;
 noui Christiani contra sanctorū inuocationes adportāt, pu-

COLLATIO XLII.

gnat id omne directo, & ex diametro contra comunē Christianoꝝ intercessionē, prout sequit̃. Vnū tamen admittit, quod aliqui suę partis non faciūt, rogare quidē sanctos non negās hoc ego accepto, si ergo deū rogant, ergo pro aliquo rogant, non pro his qui apud inferos sunt, neq; pro his qui sunt in celo, necessario cōsequit̃, ut pro nobis orēt. Ideoq; & sanctorū intercessio obtēta est ex suis met uerbis quantūq; cōtradicat. Quod de sanctorū adoratione loquit̃, nequaquā mens est proboꝝ Christianoꝝ, ut sanctū aliquē pro deo colant & sibi struant, sed congruentē exhibēt uenerationē, prout Christiana habet institutio feriandi sanctis, rogamus sanctos, honoramus, & inuocamus eos, ut a deo nobis gratiam impetrent. Sanctoꝝ ait inuocationē derogationē esse fidutię in deum, hoc peregrinū est & alienū, inuocatio fratrū meoꝝ in terris, ut pro me rogēt, nihil derogat fidutię in deum. Ego inq; nisi in dei clementiā & misericordiā fiderē, tam eum esse sanctū propitiū atq; pronū, sanctos nunq; inuocarē, ideoq; eis proposita nihil sunt. Adportat soli deo deberi oēm honorem, respondēdo uerū esse supremū & finalē, honor em̄ sanctorū honor est dei. Diu nullū honorarē sanctū si deo non crederem, iuxta em̄ honorē dei concedere nos oportet etiā sanctorū honorē, nā precepit nobis deus patrē & matrē honorare. Proculdubio & Christus suā honorat matrē Mariā, quūq; eā honorat deus, quare nos hominū idēs & uermes eā non honoramus. Vnicū mihi in doctore placet, quia sanctorū exempla sunt intacta. quū frater eius in Christo Zwinglius in suis scriptis nō solū sanctorū inuocationes abstulerit, uerū etiā contra uerba Christi libēter auferret exēpla Christianę uitę ipsoꝝ.

ITERVM D. ECKIUS.

In nomine tuo dñe Ihesu Christe, Amen. Etsi nullę nouę scripturę per doctorē inductę sint contra conclusionē meā, uolumus tamen circumloquutionib⁹ eius ultro respondere. Quumq; ex Dauide sic argumentatus sum. Nūnis honorati sunt